at famle efter sit „Kald"; men i Modsætning til de fleste tillader hendes Forhold hende at sætte alle de Fantasier i Scene, som farer hende gjennem Hovedet. Afvexlende ser man hende derfor sidde i Borgtaarnet som Ridderdame, fordybe sig i fromme Bodsøvelser, optræde som Skuespillerinde eller som Forkynder af Nihilisternes Lærdomme, indtil hun endelig bliver anerkjendt af Digteren Dostojevski som talentfuld Forfatterinde. Hvilken salig Stund, da de to Søstre sammen læser det første rosende Brev fra ham, de, som trods al deres Interesse for Litteratur i deres landlige Afkrog endnu aldrig havde set saa meget som en Bladskriver for deres Øjne! Men hvilken Uhygge, da deres fornemme og konservative Fader opdager, at hans ældste Datter har nedværdiget sig til ikke blot at staa i hemmelig Brevvexling med „en forhenværende Straffefange", men ogsaa at tage imod Penge af ham for sit Arbejde! „Men saa hænder der noget, som ofte finder Sted hos russiske Familier, nemlig at Børnene opdrager Forældrene". Først gaar Moderen over paa Anjutas Parti, og da man endelig faar Faderen saa vidt, at han tillader den unge Forfatterinde i hans og hele Familiens Nærværelse at oplæse sin Fortælling, hvori hendes Længsel efter et rigere Aandsliv afspejler sig, da har hun Spillet vundet, han gaar bort med Taarer i Øjnene og tillader hende at gjøre personligt Bekjendtskab med den berømte Digter.

Den sidste Del af Bogen er optagen af en overordentlig smuk og rørende Skildring af Dostojevski og Søstrenes Forhold til ham. Begge bliver de betagne af hans fængslende Personlighed; og de Skildringer, han giver af sine Oplevelser, griber i lige Grad deres Følelse og Fantasi; men Tanja, nu fjorten Aar gammel, har den hemmelige Overbevisning, at hun forstaar ham bedre end den mere flagrende Søster. En Aften under Afklædningen søger hun at udgranske Anjutas Tanker, idet hun minder denne om en Ytring af Dostojevski.

„Anjuta lader Haanden med Kammen synke og vender med en en let Bøjning af Halsen Ansigtet mod Søsteren.

„Du tror, at Fedor Michajlovitsch (Digterens Døbenavn) finder Dig smuk, smukkere end mig?" spørger hun og ser paa Tanja med et skjælmsk, gaadefuldt Blik.

Dette listige Smil, disse grønne, leende Øjne og det udslagne lyslokkede Haar faar hende til at se ud som en virkelig Havfrue. I det store Væggespejl lige for Sengen ser Tanja